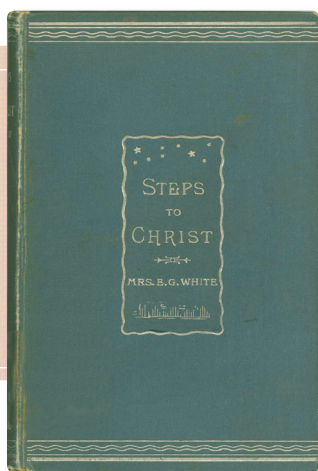

Оригиналът на *Пътят към Христос* е публикуван през 1892 г. от изд. „Флеминг Х. Ревел“.

Пътят към Христос на 125 години

Джеймс Р. Никс

Християнска класика все още вдъхновява.

През 2017 г. най-отпечатваната и широко превеждана книга на Елън Уайт „Пътят към Христос“ навършва 125 години. Каква е историята на това малко, но въздействащо издание и какво може да направи всеки от нас през годината, за да разпространи още повече благословенията от него?

Отпечатана за първи път през 1892 г., „Пътят към Христос“ е една от няколкото книги на Елън Уайт, фокусирани върху Христос, които тя написва през 90-те години на XIX век¹. След сесията на Генералната конференция през 1888 г., по време на която се поставя отново акцент върху оправдаването чрез вяра, Елън Уайт и други говорители се спират на тази тема в църкви и на лагерни събрания.

В резултат на това няколко служители молят Елън Уайт да издаде малка книга, фокусирана върху Христос, която да бъде продавана от евангелизатори, а и предложена в книжарници.² По това време тя вече е написала няколко статии върху обръщането и християнския живот, които са публикувани в издания на различни деноминации. Идеята е била тези материали да се съберат в книга, която да се разпространи масово.

Дългогодишната секретарка на Елън Уайт Мариан Дейвис получава задачата да открие и комплектова всички материали, свързани с християнската опитност. Дейвис търси сред публикуваните статии на Елън Уайт в „Ривю енд Хералд“ (Review and Herald, понастоящем Adventist Review) и „Знамения на времето“ (Signs of the Times), както и в книги, издадени преди това, лична кореспонденция и не-

публикувани ръкописи. Някои места Елън Уайт оформя наново, за да завърши глави, или пренаписва нещо предишно, специално за книгата.

Работата по подготовката на ръкописа е през 1890 и 1891 г. Произходът на заглавието „Пътят към Христос“ (в ориг. Steps to Christ) не е известен. През лятото на 1891 г., когато пълният ръкопис за книгата е пуснат на образователна конференция в Харбър Хайтс, Мичиган, той е приет радушно.

Провеждат се дискусии относно това, как най-добре да бъде постигнато по-мощно разпространение на новата книга. Предложено е да бъде отпечатана от неадвентно издателство. Джордж Б. Стар, който като млад преди да стане адвентист, работи през 1875 г. за Дуайт Л. Мууди в Чикаго³, предлага да се свържат с Флеминг Х. Ревел, роднина на Мууди, за да реши дали би искал да издаде книгата.⁴

Когато първоначално е публикувана през 1892 г. от издателство „Флеминг Х. Ревел“, „Пътят към Христос“ съдържа само 12 глави. През следващата година Международното трактатно дружество в Лондон иска да публикува книгата в Обединеното кралство.⁵ За да осигури авторски права за книгата във Великобритания, Елън Уайт добавя въведение „Божията любов към човека“, която остава във всички издания, публикувани от деноминацията. Макар че три издания на книгата са отпечатани от Ревел в рамките на шест седмици след нейното публикуване и общо седем през първата година, през 1896 г. Ревел се съгласява да продаде авторските права на издателство „Ривю енд Хералд“. Няколко години по-късно „Ривю енд

Хералд“ прехвърля авторските права на Елън Уайт.⁶

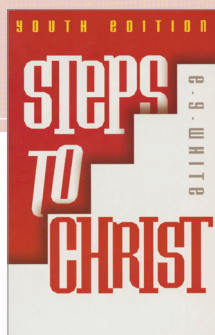
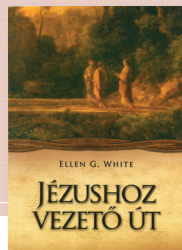
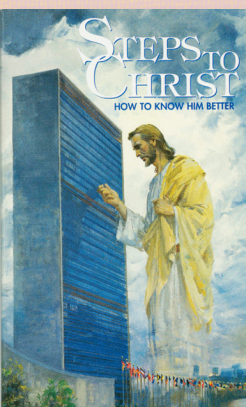
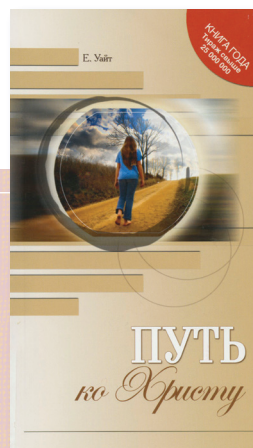
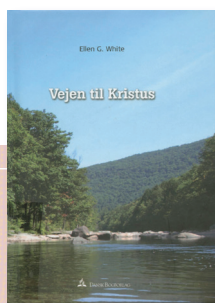
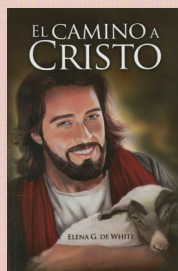
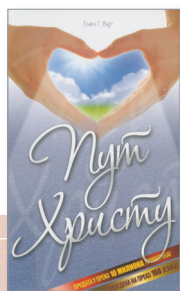
Не съществува точна статистика за броя екземпляри на „Пътят към Христос“, публикувани през последните 125 години. Милиони копия от книгата са отпечатани както от деноминацията, така и от частни организации и лица. Точният брой на езиците, на които е била преведена, също е неизвестен. Все пак Настоятелството на Елън Г. Уайт е наясно, че тази силно въздействаща малка животопрменяща книга е издадена на повече от 165 езика.

Любими цитати

Книгата „Пътят към Христос“ е полезна за четене и препрочитане, защото в нея всеки път може да бъде откривано нещо ново. Друга причина за нестихващата ѝ популярност са многото подбрани цитати. Ето някои от тях, които ясно показват простичкото и същевременно практично естество на книгата. Прочетете книгата за себе си, за да откриете още много подобни прозрения за израстване в Христос.

„Молитвата е разкриване на сърцето пред Бога като пред приятел. Не че това е необходимо, за да Му стане известно какво сме ние, но за да ни се даде възможност да приемем Него. Молитвата не довежда Бога долу при нас, но завежда нас горе при Него.“⁷

„Защо Божиите синове и дъщери имат толкова малко желание за молитва, след като тя е ключът в ръцете на вярата, който отваря небесната съкровищница, съхраняваща несметните богатства на Всемогъщия?“⁸

С течение на годините *Пътят към Христос* е публикувана на десетки езици и десетки формати.

„Всяка сутрин посвещавай себе си на Бога; направи това най-първото и най-главно задължение.“⁹

„Когато Той [Исус] пребъдва в човека, цялото естество бива преобразено.“¹⁰

„Бог никога не изисква от нас да вярваме, без да даде достатъчно основания, върху които да изградим своята вяра.“¹¹

„Представяйте пред Бога своите нужди, своите радости, своите скърби, своите грижи и своите страхове. Няма да Го претоварите; вашето бреме няма да Го затрудни или измори.“¹²

2017 г. и нататък

След като се разпространява повече от век с такъв успех, какви простички действия може да предприеме всеки от нас през новата година, за да представи за първи път или отново тази чудесна книга? Ето няколко предложения:

Прочетете я за себе си. Съдържа само 13 глави, затова всеки може да намери малко време през годината за нея. Представете си въздействието, което ще почувстват нашите църкви, ако всеки адвентист по света с молитва и размишление прочете „Пътят към Христос“ през 2017 г. Можете да я разглеждате заедно с Библията и други книги по време на семейно богослужение.

Малките групи (в църквите или по домовете) могат да изучават книгата,

пастори могат да проповядват върху темите, които откриваме в нея (какво ще кажете за една проповед на седмица в продължение на едно тримесечие?), учители могат да я ползват за богослужения в училища, училищни църкви и др. Книгата може да бъде обект на богослужения за служителите в офисите на съюзи и здравни заведения на църквата.

Споделете книгата със семейството, приятелите, съседите и колегите си или по други начини.

„Пътят към Христос“ е достъпна за безплатно изтегляне на много езици на адрес www.egwwritings.org. Достъпна е също и като аудио книга на няколко езика.

За повече от век „Пътят към Христос“ доказва, че е голямо благословение за милиони хора, които я прочитат. Тим Поарие обобщава в своята статия, написана по повод стогодишнината на „Пътят към Христос“: „Не знаем кой първо предлага на Елън Уайт идеята за простичка книга върху християнската опитност. Но едно е сигурно: този човек не е имал и най-малка представа за милионите хора, които за първи път ще се запознаят с Христос чрез това малко издание.“¹³

Също толкова сигурно е, че можем да бъдем благословени отново и да продължим да благославяме други, като четем и споделяме „Пътят към Христос“ през 2017 г.

¹ Пътят към Христос (1892 г.), Мисли от планината на благословието (1896 г.), Копнежът на вековете (1898 г.), Христовите нагледни уроци (1900 г.).

² W. C. White and D. E. Robinson, The Story of a Popular Book “Steps to Christ” (St. Helena, California, “Elmshaven” Office, August 1933 [mimeographed]), стр. 1 в амер. изд.

³ Seventh-day Adventist Encyclopedia (1996 г.), том. 11, стр. 702 в амер. изд.; Denis Fortin and Jerry Moon, eds., The Ellen G. White Encyclopedia, 2nd ed. (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2013), стр. 519, 520 в амер. изд.

⁴ The Ellen G. White Encyclopedia, стр. 1198 в амер. изд.

⁵ Издателство Fleming H. Revell се отказва от всички международни права по отпечатване. Вижте Tim Poirier, “A Century of Steps,” Adventist Review, 14 май 1992 г., стр. 14.

⁶ The Ellen G. White Encyclopedia, стр. 1198 в амер. изд.; White and Robinson; Poirier, стр. 14, 15.

⁷ Уайт, Елън Г. Пътят към Христос, Нов живот, стр. 91.

⁸ Пак там, стр. 93.

⁹ Пак там, стр. 71.

¹⁰ Пак там, р. 74.

¹¹ Пак там, р. 104.

¹² Пак там, стр. 98, 99.

¹³ Poirier, стр. 15 в амер. изд.

Джеймс Р.

Никс е директор на Настоятелството на Елън Г. Уайт